

EEN MODERNE UNIVERSITEIT

De focus terug naar onderwijs #OnderwijsVoorop

DE VRIJE STUDENT

Verkiezingsprogramma

Utrecht 2018 – 2019

Beste student,

Voor u ligt het verkiezingsprogramma van De Vrije Student voor het academiejaar 2018-2019. Vorig jaar deed deze partij voor het eerst in haar bestaan mee aan de universiteit. Er werd net geen zetel behaald, maar de invloed van de partij is desondanks groot geweest. Flexstuderen en hoorcolleges online terugkijken, onze klassieke standpunten, worden inmiddels breed gedragen in de medezeggenschap.

Dit jaar zijn we er daarom op gebrand om zelf onze standpunten naar voren te brengen in de universiteitsraad. De universiteit Utrecht is een goede universiteit, maar er kan nog zoveel verbeterd worden voor studenten. De universiteit begint langzaam maar zeker achterop te raken ten opzichte van de andere universiteiten. Nog altijd staan hoorcolleges niet standaard online, is flexstuderen onmogelijk en is het herkennen van de voldoende vakkundig door de huidige universiteitsraad aan banden gelegd. Het moge duidelijk zijn dat de universiteit en haar raad toe is aan vernieuwing. Het is tijd voor een frisse blik die ervoor zorgt dat de universiteit de aansluiting niet mist en een moderne universiteit wordt. Deze veranderingen willen wij mogelijk gaan maken, maar dat kan alleen als er op 14, 15 of 16 mei op ons gestemd wordt zodat wij #OnderwijsVoorop kunnen zetten.

Namens alle kandidaten en vrijwilligers, van rechten tot wiskunde en van Veritas tot MSRA Odin,

Sebastian Wijnands,
lijsttrekker De Vrije Student Utrecht 2018-2019
Sebastian.wijnands@devrijestudent.nl

INHOUD

1. EEN PERSOONLIJKE UNIVERSITEIT	3
1.1 VOLDOENDES MOGEN HERKANSEN	3
1.2 GEEN VOLLEDIG ENGELSTALIGE UNIVERSITEIT	4
1.3 CURSUSSEN NEDERLANDS VOOR INTERNATIONALS	4
1.4 VOOR ELKE STUDENT EEN HONOURSTRAJECT	5
1.5 VERSCHOOLSING TEGENGAAN	5
1.6 SOEPEL STUDEREN IN HET BUITENLAND	6
1.7 FRAUDE EN PLAGIAAT	7
1.8 STUDIEPLEKKEN & TOEGANKELIJKHEID UB	7
1.9 FYSIEKE COLLEGEKAART	8
1.10 GPA EN GRADING TABLES OP DIPLOMA	8
2. EEN DIGITALE UNIVERSITEIT	9
2.1 ALLE HOORCOLLEGES OP ONLINE PLATFORM	9
2.2 ÉÉN DIGITALE LEERWEG	9
2.3 ONLINE READERS	10
2.4 DIGITAAL TENTAMINEREN	10
3. EEN FLEXIBELE UNIVERSITEIT	11
3.1 COLLEGE GELD PER VAK	11
3.2 GEEN MAXIMUMTERMIJN OP CIJFERS	12
3.3 DUIDELIJK ONDERWIJS- EN EXAMENREGLEMENT (OER)	12
3.4 VAN STUDIEADVISEUR NAAR STUDIECOACH	13
3.5 STRESSBEGELEIDING & STUDENTENPSYCHOLOGEN	14
3.6 DERTIG ECTS ECHTE KEUZERUIME	14
3.7 ANONIEM TENTAMINEREN	15
3.8 ARBEIDSMARKTPERSPECTIEVEN VOOR OPLEIDINGEN	15
4. EEN DIVERSE UNIVERSITEIT	16
5. EEN DUURZAME UNIVERSITEIT	17
6. EEN LEVENDIGE UNIVERSITEIT	18
7. MEDEZEGGENSCHAP: PERSOONLIJK EN SERIEUS	19
7.1 PERSOONLIJK	19
7.2 SERIEUS	19
7.3 DEMOCRATIE	20

1. EEN PERSOONLIJKE UNIVERSITEIT

1.1 VOLDOENDES MOGEN HERKANSEN

De huidige universiteitsraad (2017-2018) heeft ingestemd met een nieuwe, centrale herkansingsregeling waarbij het herkansen van voldoende op iedere faculteit uniform verboden wordt. De Vrije Student vindt dit onacceptabel en bepleit daarom dat voldoende in plaats van nergens, overal herkanst mogen worden.

Op andere universiteiten, zowel in binnen- als buitenland, is dit een hele normale zaak. Aan de TU Delft geldt zelfs het hoogste cijfer bij een herkansing. De Vrije Student vindt dat door de absurd strenge herkansingsregeling Utrechtse studenten fors benadeeld worden ten opzichte van studenten van andere universiteiten. Het is de visie van De Vrije Student dat studenten moeten worden gestimuleerd om het maximale uit zichzelf te halen. Daarbij hoort ook de mogelijkheid om te laten zien dat je in plaats van een zesje ook een acht kan halen. Daar wordt zowel de universiteit als de student beter van.

Bovendien is het ook een beter systeem voor internationals: er bereiken De Vrije Student meermaals berichten dat internationals op uitwisseling een perfect GPA verdoen omdat ze, door de onbekendheid met de wijze van toetsing, een minder cijfer halen dan gewoonlijk. Dat is buitengewoon zuur.

Het tegenargument dat een dergelijke herkansingsregeling zou leiden tot een overvloed aan cum laude-diploma's is niet valide. In Leiden hanteren ze bijvoorbeeld een regeling dat er maximaal twee of drie herkansingen per jaar toegestaan zijn om in aanmerking te komen voor het *judicium cum laude*. Herkanst een student meer, dan verliest hij of zij het *judicium*. Een dergelijke regeling zou een uitkomst zijn voor de Universiteit Utrecht. Uitgangspunt is globaal dat studenten alleen door nalatigheid en luiheid de mogelijkheid op een tweede kans verspelen.

Het moge duidelijk zijn: geen één student is gebaat bij deze herkansingsregeling en De Vrije Student blijft het onbegrijpelijk vinden dat studenten in de huidige raad niet eensgezind tegen dit nadelige voorstel hebben gestemd. De Vrije Student handelt daarentegen in het belang van de student en wil daarom de Utrechtse herkansingsregeling compleet vernieuwen waardoor voldoende mogen worden herkanst. Dit kan wat ons betreft zowel centraal als decentraal geregeld worden, mits de herkansingsregeling maar verruimd wordt.

1.2 GEEN VOLLEDIG ENGELSTALIGE UNIVERSITEIT

De Vrije Student heeft de laatste jaren opgemerkt dat steeds meer opleidingen, zowel bachelors als masters, Engelstalig zijn geworden. De Vrije Student is van mening, conform de Wet op Hoger Onderwijs, dat Engels een meerwaarde moet hebben voordat het mag worden geïmplementeerd. De Vrije Student vindt dat deze meerwaarde in veel gevallen onvoldoende helder is en zal daarom uitgebreide motivatie verwachten wanneer een Engelstalige opleiding of een Engelstalig vak wordt voorgelegd aan de medezeggenschap.

De Vrije Student neemt dit standpunt niet in om internationals te pesten. Integendeel, De Vrije Student vindt dat internationals het verdienen om met de Nederlandse cultuur in aanraking te komen. Daarbij hoort het Nederlands. Een passief begrip van de Nederlandse taal is daarom wenselijk voor de meeste opleidingen¹. Bovendien blijft de Universiteit Utrecht een instelling gericht op en voor de Nederlandse maatschappij. Een groot deel van de studenten blijft werkzaam binnen de landsgrenzen. Het zou daarom heel gek zijn om de universiteit in zijn geheel te laten verengelsen.

Anderzijds is De Vrije Student ook van mening dat de huidige internationals onvoldoende betrokken raken bij de rest van de universiteit. De University Colleges doen nog te vaak aan als losstaande onderdelen van de universiteit. Deze colleges verdienen het, mede omdat deze studies wel een meerwaarde hebben als ze in het Engels zijn, om als integraal onderdeel van de Universiteit Utrecht te worden gezien.

1.3 CURSUSSEN NEDERLANDS VOOR INTERNATIONALS

Veel universiteiten in binnen- en buitenland bieden internationals vaak de mogelijkheid om de oorspronkelijke taal van het land te leren. De Vrije Student vindt dat de Universiteit Utrecht deze mogelijkheid ook buiten de university colleges moet gaan aanbieden. Nu zijn internationals nog aangewezen op dure, private partners. Bovendien rijkt het cursusaanbod dan Nederlands op niveau A2, terwijl veel internationals veel beter Nederlands willen leren. Dat vormt geen uitnodigende houding voor studenten die graag de Nederlandse taal en cultuur willen leren kennen. De Vrije Student stelt daarom voor dat de Universiteit Utrecht (gratis) cursussen Nederlands gaat aanbieden, voor zowel beginners als gevorderden. Hiertegenover kan een klein aantal studiepunten staan, zoals dat bij buitenlandse universiteiten zeer gebruikelijk is, zodat internationals ook gestimuleerd worden om de cursus te volgen

Hiermee vangt De Vrije Studenten twee vliegen in één klap. Enerzijds vormen deze cursussen een mooie mogelijkheid voor internationals om zich te ontwikkelen en anderzijds betekent dit dat niet alles hoeft te worden vertaald in het Engels. Dat scheelt in de kosten. De internationals die deze cursussen volgen zullen immers een passief begrip van het Nederlands verkrijgen, waardoor bijvoorbeeld het menu van de kantine, de bordjes van de wc en alledaagse koetjes-en-kalfjes-gesprekken niet verengelt hoeven te worden.

¹ Zie ook punt 1.4

Bovendien ziet De Vrije Student hier ook een mooie rol weggelegd voor de Nederlandse studenten. Deze kunnen immers de internationals ondersteunen bij het leren van de beginselen van de Nederlandse taal. Zo komen internationals en Nederlandse studenten meer in aanraking met elkaar en kunnen ze van elkaar en elkaars (studie)cultuur leren.

De Vrije Student wil overigens deze cursussen niet verplicht maken zoals dat bijvoorbeeld wel in Vlaanderen het geval is. De focus ligt immers op personalisering en flexibilisering. Het verplichten van internationals om Nederlands te leren valt hier absoluut niet onder. Of een student een passief begrip van de Nederlandse taal nodig acht, valt daarom onder zijn of haar eigen verantwoordelijkheid.

1.4 VOOR ELKE STUDENT EEN HONOURSTRAJECT

Voor toegang tot internationale topuniversiteiten is steeds vaker vereist dat studenten een honourstraject gevolgd hebben. De Vrije Student vindt dat ambitieuze studenten hiertoe alle mogelijkheden moeten krijgen. De Vrije Student wil dat goede studenten hun talenten optimaal kunnen benutten. Dit betekent in de eerste plaats dat alle opleidingen een passend honourstraject aanbieden. Dit kan ook een interdisciplinair traject zijn voor meerdere opleidingen. Binnen dit honourstraject krijgen studenten onderwijs dat zich in kwaliteit kan meten aan de wereldtop.

Een dergelijk honourstraject moet natuurlijk meerwaarde hebben voor de studie. Het moet een verbredend en verdiepend element hebben. Bovendien kan interdisciplinariteit voor veel studiegebieden een meerwaarde zijn binnen de honourstrajecten. Interdisciplinariteit zorgt ervoor dat het eigen vakgebied vanuit andere oogpunten beschouwd kan worden en geeft studenten dus een bredere blik.

1.5 VERSCHOOLSING TEGENGAAN

De Vrije Student wil naar een Universiteit Utrecht met een soepele aanwezigheidsplicht. De Vrije Student ziet er het belang van in om werkgroepen in bepaalde gevallen verplicht te stellen, omdat de onderwijsvorm zich leent voor diepere discussies over de stof. Bij sommige studies is het verplichte karakter heel logisch en dit wil De Vrije Student dan ook behouden. Snijzaalsessies, practica en presentaties zijn vanzelfsprekend van zo essentieel voor een studie dat een student deze gevolgd dan wel gedaan moet hebben. Het is voor studenten ook goed dat zij dan niet in lege zalen zitten, en hun studiegenoten op komen dagen. Een discussie in je eentje is immers zinloos.

De Vrije Student vindt wel dat de consequentie van het niet voldoen aan de aanwezigheidsplicht, laag moet zijn. Studenten mogen bijvoorbeeld twee van de acht “gewone” werkgroepen missen, bij drie of meer werkgroepen mogen studenten hooguit het recht op de herkansing verspelen – iedereen heeft dan altijd de mogelijkheid een afweging te maken of die de werkgroepen wel of niet nodig heeft om het vak te halen. En iedere student moet het recht hebben een bepaald tentamente maken.

Als het door de planning eens niet mogelijk is om werkgroepen bij te wonen, moet het gemakkelijk zijn aan te haken bij een andere werkgroep en een briefje mee te krijgen voor de eigen werkgroepdocent. Zo komt door de aanwezigheidsplicht niemand in de knoop.

Uiteraard is De Vrije Student tegen aanwezigheidsplicht bij hoorcolleges: dat is een kwestie van eigen verantwoordelijkheid en past niet bij een universiteit. Bovendien merkt De Vrije Student te vaak dat een lage opkomst bij hoorcolleges en werkgroepen als de schuld van de studenten wordt gezien. Dat is slechts één kant van het verhaal. De universiteit dient in deze gevallen ook te reflecteren op de toegevoegde waarde van de betreffende hoorcolleges en werkgroepen: sluiten ze wel goed genoeg aan bij de studenten?

1.6 SOEPEL STUDEREN IN HET BUITENLAND

Een van de belangrijkste pluspunten die een starter op de arbeidsmarkt op zijn CV kan hebben, is internationale ervaring. De Vrije Student vindt dan ook dat de Universiteit Utrecht de mogelijkheden voor internationale ervaring dan ook volop moet bieden. Niet alleen door contacten met universiteiten aan te gaan, maar ook door zich flexibel op te stellen naar een student met internationale ambities. Waar vakken verplaatst of uitgesteld moeten worden, moet dit mogelijk zijn. Daarnaast moeten eventuele eisen ruim op tijd en helder gecommuniceerd worden.

De international office, die op de Universiteit Utrecht formeel nu al aanwezig zou moeten zijn op iedere faculteit, zou hier een sleutelrol in moeten spelen, in samenwerking met de uitgebreide kantoren van de studieadviseurs waar De Vrije Student voor staat. Deze moeten goed vindbaar zijn en moeten inloopsprekuren houden om studenten met internationale ambities op het goede spoor te zetten. Op sommige faculteiten is dit nu al het geval, maar bij andere is er nog verbetering mogelijk.

In overleg met de studieadviseur, de international office en uiteraard de student moeten mogelijkheden voor internationale projecten worden gevonden, ook als daar vakken voor uitgesteld moeten worden. Dit is volgens De Vrije Student een kwestie van maatwerk. Starre reglementen mogen hierin niet leidend zijn.

1.7 FRAUDE EN PLAGIAAT

De Vrije Student vindt dat strenge regels tegen fraude en plagiaat op zijn plek zijn, maar deze regels moeten rechtvaardig zijn. Studenten moeten goed worden voorgelicht zodat zij weten waar de grens ligt. Straffen omdat iemand per ongeluk plagieert, is onrechtvaardig. De regels moeten dus duidelijk en helder zijn en bijvoorbeeld op Blackboard te vinden zijn.

De Vrije Student vindt ook dat de regels eenduidig en zo veel mogelijk centraal moeten zijn. Nog al te vaak verschillen de regels niet alleen per faculteit of opleiding, maar ook per vak. Op sommige studies wordt bijvoorbeeld met APA-verwijzingen gewerkt, terwijl andere studies MLA handhaven. Studenten moeten universiteitsbreed waar van toepassing weten waar ze aan toe zijn. Daarom pleit De Vrije Student voor eenduidige regels over fraude en plagiaat. Voor verwarring is aan de Universiteit Utrecht geen plaats. Voor uitzonderingen, zoals jurisprudentieverwijzingen bij rechtsgeleerdheid, is vanzelfsprekend wel een plek.

1.8 STUDIEPLEKKEN & TOEGANKELIJKHEID UB

Op dit moment is de Universiteitsbibliotheek ook toegankelijk voor andere studenten, zoals studenten van de Hogeschool Utrecht. De Vrije Student verzet zich hiertegen. Zeker in tentamenperiodes zijn er vaak te weinig studieplekken. UU-studenten betalen onder meer collegegeld om ervan verzekerd te zijn dat ze de mogelijkheden hebben om op de Universiteit Utrecht te studeren.

De Vrije Student vindt dan ook dat betalende UU-studenten voorrang hebben op studieplekken ten opzichte van niet-betalende studenten van andere onderwijsinstellingen. Dit kan bijvoorbeeld gerealiseerd worden door studenten te vragen om in piekmomenten hun UU-collegekaarten te laten zien. Het mag nooit zo zijn dat UU-studenten geweerd worden door ruimtetekort. Het is daarom voor De Vrije Student onacceptabel dat de Universiteit Utrecht op Facebook initiatieven promoot waarbij er tegen betaling een studieplek verkregen kan worden. De Universiteit Utrecht is immers zelf verantwoordelijk voor voldoende studieplekken.

Nog altijd zijn er, zeker in tentamentijd, überhaupt veel te weinig studieplekken beschikbaar. Daar kan eenvoudig een einde aan worden gemaakt: meer studieplekken. Lege zalen, zowel collegezalen als werkgroep ruimtes, staan nog te vaak leeg. Bovendien wordt er te weinig gecommuniceerd als er zalen beschikbaar zijn. Zeker in tentamentijd moet het mogelijk zijn deze zalen open te stellen voor studenten. De Vrije Student is dus tegen leegstand van studieplaatsen en wil zalen efficiënt gebruiken. Bovendien strijdt De Vrije Student voor het realiseren van extra studieplekken.

1.9 FYSIEKE COLLEGEKAART

De Vrije Student vindt het idee achter de digitale collegekaart heel nobel, net zoals de gehele MyUU-app. Daarentegen merkt De Vrije Student dat de digitale collegekaart een zeer groot nadeel heeft. Veel plekken in en buiten Utrecht erkennen de collegekaart niet en dat zorgt voor veel ongemakken voor studenten, zeker in combinatie met de benodigde internetverbinding. Bovendien is een mooie collegekaart ook een tastbaar onderdeel van de academische community waar de student deel van uitmaakt. Daarom pleit De Vrije Student voor een terugkeer naar de fysieke collegekaart in de vorm van een pasje van gerecycled plastic zoals de rest van Nederlandse universiteiten heeft. Dit pasje kan van gerecycled plastic worden gemaakt om zo toch het duurzame karakter te bewaren. Tenslotte kan de collegekaart ook gecombineerd worden met de koffie- en parkeerkaarten mochten studenten deze hebben.

1.10 GPA EN GRADING TABLES OP DIPLOMA

Het veelgebruikte systeem om resultaten te vergelijken, GPA (grade point average), is door de Universiteit Utrecht recent afgeschaft omdat het vertekenend zou zijn. De Vrije Student is echter van mening dat GPA zeker voor internationale studenten de beste en meest gebruikelijke manier is om resultaten over verschillende vakken heen te meten. In hun thuislanden is GPA immers dé standaard. De Vrije Student bepleit daarom om het GPA terug in te voeren op diploma's.

Aan de andere kant is het systeem van de grading tables, waarbij er een percentage wordt vermeld, ook een zeer goed systeem dat vooral een goed relatief beeld geeft van de behaalde resultaten. Daarom wil De Vrije Student ook dit systeem behouden. De Vrije Student ziet daarom graag beide systemen op de diploma's terug.

2. EEN DIGITALE UNIVERSITEIT

2.1 ALLE HOORCOLLEGES OP ONLINE PLATFORM

De Vrije Student wil dat alle colleges worden opgenomen en online worden gezet, op één integraal platform. Zo worden alle hoorcolleges van elk vak online toegankelijk voor elke UU-student. Zo kunnen alle studenten profiteren van alle colleges en wordt deze kennis ook gedeeld.

Online hoorcolleges maken het voor studenten makkelijker om hun studentenleven flexibel in te richten om bijvoorbeeld bestuursfuncties, bijbanen of vrijwilligerswerk heen. Bovendien kunnen studenten uit eigen interesse zo hoorcolleges kijken van andere studies. Is het volgen van een collegereeks van een vak buiten de studie om niet waardevol voor een student, zelfs als ze het betreffende vak niet volgen?

Ook voor de docenten is dit een verbetering. Die hoeven de tijd, die veel hoorcollegedocenten vaak liever in onderzoek steken, niet meer te gebruiken om twee hoorcolleges na elkaar te geven voor verschillende opleidingen. Als er kleinere groepen studenten in de zaal zitten, kunnen de studenten die er wel zijn, weer actief meedoen met het college. Er komt ruimte voor vragen en interactiviteit, in plaats van voor Facebook en Twitter op het laptopscherm.

Daarnaast zorgt het online aanbieden van het hoorcollege ervoor dat de lesstof in de werkgroep niet herkauwd hoeft te worden voor studenten die er niet bij waren. Bovendien kunnen studenten bij onduidelijkheid de hoorcolleges nog eens terugkijken. Juist door het online aanbieden van het hoorcollege kan elke student kennis nemen van de lesstof, zodat de werkgroep een ambitieuzer karakter krijgt en de lesstof dieper kan behandelen.

Onderzoek aan de Universiteit van Amsterdam wijst uit dan ook uit dat online colleges leiden tot hogere slagingspercentages en beter gemotiveerde studenten². Dat is dan weer in het voordeel van de docenten en de universiteit. De Vrije Student wil daarom dat alle hoorcolleges aan de Universiteit Utrecht online aangeboden worden.

2.2 ÉÉN DIGITALE LEERWEG

De Vrije Student wil één duidelijke website waarop studenten alles vanuit huis kunnen regelen. Op dit moment bestaan een scala aan websites, waarvan de student gebruik dient te maken, zoals Cursusplanner, Blackboard, UU-Gmail, Osiris, MyTimetable en de studentensite. De Vrije Student zet in op één gepersonaliseerde digitale leerweg waarin dit allemaal gebundeld wordt. Door het inloggen met het studentnummer wordt meteen inzichtelijk voor welke vakken je ingeschreven bent, wat je rooster is en dergelijke. Dit is voor de student vele malen overzichtelijker.

² Bos, Groeneveld, Van Bruggen & Brand-Gruwel, 2015; zie <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/bjet.12300>

2.3 ONLINE READERS

De Vrije Student weet dat studeren tegenwoordig ook kan met slechts één tablet. Toch worden studenten gedwongen dure, papieren readers aan te schaffen. De Vrije Student wil dat readers online beschikbaar komen. Dit voorkomt papierverspilling en bespaart tientallen euro's voor de student.

Natuurlijk moet er voor de inhoud van de readers soms ook betaald worden, maar het is volgens De Vrije Student onwenselijk als de student onnodig gedwongen wordt kosten te maken voor het afdrukken van de reader. In het kader van transparantie en duidelijkheid wil De Vrije Student daarom graag weten waar de prijs van readers vandaan komt, om ervoor te zorgen dat je als student weet waarom een reader van een paar pagina's €15,- kost.

Door de kosten van de readers openbaar te maken en ze ook digitaal beschikbaar te stellen, zorgen we ervoor dat de kosten van studeren dalen. Daarnaast zorgt digitalisering van readers voor minder verspilling en meer duurzaamheid.

2.4 DIGITAAL TENTAMINEREN

De Vrije Student is groot voorstander van digitale tentamens. Dit bespaart veel papier, het bespaart de student de stress van het moeten verbeteren van foute antwoorden in de marge van het papier en het bespaart de docenten gesjouw met tentamens. Dit is kortom in het voordeel van bijna iedereen aan de universiteit en daarom is De Vrije Student tevreden dat digitaal tentamineren de laatste jaren een vogelvlucht heeft genomen. Vanzelfsprekend lenen een aantal tentamens, waarbij er veel gerekend of getekend moet worden, zich niet voor digitale tentamens. In dit geval vindt De Vrije Student dat het tentamen op papier moet kunnen worden gemaakt. Ook vindt De Vrije Student dat studenten recht hebben op een kladblaadje bij een digitaal tentamen.

3. EEN FLEXIBELE UNIVERSITEIT

3.1 COLLEGEgeld PER VAK

De Vrije Student is groot voorstander van het facultatief flexstuderen. Studenten krijgen hierdoor de mogelijkheid per vak te betalen en niet voor een heel collegejaar, hoewel dit laatste vanzelfsprekend mogelijk blijft. Een student kan dan voorafgaand aan het collegejaar kiezen voor flexstuderen. Hij moet bij zijn inschrijving voor de vakken die hij gaat volgen, vooraf een vast bedrag per vak betalen. Dat betekent dat vakken van een relatief dure studie niet duurder worden dan vakken van goedkope studies. Prijsdifferentiatie per vak is dus uitgesloten.

De Vrije Student wil dat studenten alle ruimte krijgen om zich naast hun studie te ontplooiën. Flexstuderen geeft die vrijheid. Als studenten ervoor kiezen om bestuurlijk actief te worden, stage te gaan lopen, op topniveau te sporten of een eigen onderneming te starten, dan houden zij minder tijd over voor hun studie. Vaak halen zij slechts een deel van de vakken. De Vrije Student vindt het oneerlijk dat deze ambitieuze studenten alsnog voor een geheel collegejaar moeten betalen. Deze financiële last van bijna 2000 euro vormt een obstakel voor hun ontplooiing naast hun studie. De Vrije Student wil daarom dat studenten de mogelijkheid krijgen om per vak te betalen.

Studeren en werken lopen tegenwoordig steeds meer door elkaar. De stimulans om te gaan werken is voor studenten, ten gevolge van het sociaal leenstelsel, hoog. Ook besluiten veel reeds werkenden te gaan studeren. Deze werkende studenten, of studerende werkenden, passen niet in het dwangbuissysteem van het nominaal studeren. Ook zij moeten de mogelijkheid krijgen om per vak te betalen.

Bij flexstuderen zal de samenwerking worden gezocht met het bedrijfsleven. Zo kunnen studenten naast het flexibel vakken volgen, ervaring opdoen in hun vakgebied: zo kan een rechtenstudent gemakkelijker ervaring opdoen bij een advocaat, en een bedrijfskundestudent als managementconsultant.

Het betalen per afzonderlijk vak zal wel duurder zal dan het betalen voor een geheel collegejaar. De Vrije Student gaat er daarom vanuit dat studenten bewust kiezen voor het flexstuderen, aangezien dit ze in principe extra geld kost. Het vaste tarief per jaar blijft daarom ook gelijk. Uit onderzoek van de Hogeschool Windesheim blijkt dan ook dat flexstudeerders beter presteren dan gemiddeld³. Vanuit het ministerie staan de aanmeldingen voor hogeroonderwijsinstellingen om aan de flexstudeer-pilots mee te doen open en De Vrije Student streeft er dan ook naar dat de Universiteit Utrecht zich hiervoor gaat aanmelden.

³ Zie EenVandaag: <https://eenvandaag.avrotros.nl/item/flexstuderen-het-onderwijs-van-de-toekomst>

3.2 GEEN MAXIMUMTERMIJN OP CIJFERS

Over het leenstelsel zelf heeft De Vrije Student geen mening, omdat dat geen zaak van de universiteitsraad is. De consequentie is echter duidelijk: langer doorstuderen kost de student geld. Gevolg van het flexibel studeren kan zijn dat studenten niet nominaal studeren, maar langer bezig zijn met hun studie. De Vrije Student wil studenten de regie in handen geven en keert zich tegen maatregelen die de student dwingen nominaal te studeren.

De Vrije Student verzet zich daarom tegen regelingen die een maximumtermijn aan de bachelor koppelen en regelingen zoals het laten vervallen van tentamencijfers na een bepaalde periode. Met de invoering van de Wet Versterking Bestuurskracht is bepaald dat tentamenresultaten alleen mogen vervallen als aantoonbaar sprake is van verouderde kennis. De Vrije Student wil ervoor strijden dat deze regeling altijd in het voordeel van de student wordt toegepast.

3.3 DUIDELIJK ONDERWIJS- EN EXAMENREGLEMENT (OER)

De Vrije Student vindt het belangrijk dat studenten duidelijkheid hebben over de regels die gelden voor het onderwijs en tentamens en dat deze duidelijk gecommuniceerd en nageleefd moeten worden. Deze worden vastgelegd in het Onderwijs- en Examenreglement (OER). Om deze regels ook duidelijk te houden voor studenten die twee studies volgen of keuzevakken op andere faculteiten kiezen, wil De Vrije Student eenduidige regels, of deze nu facultair of universitair worden vastgesteld.

Eenduidig betekent natuurlijk niet dat alle regels voor alle opleidingen helemaal hetzelfde moeten zijn. Faculteiten en opleidingen kunnen het universitaire model passend invullen, om recht te doen aan de verschillen binnen de universiteit. Het is duidelijk dat een literatuurstudent anders getoetst wordt dan een geneeskundestudent.

De Vrije Student wil dus nadrukkelijk niet alles op centraal niveau regelen. Het devies luidt: decentraal waar mogelijk, centraal waar nodig, zodat cruciale punten wél uniform blijven. Zo wordt alleen centraal geregeld wat nodig is om zonder problemen bij andere faculteiten vakken te volgen. Een mogelijkheid kan bestaan uit een modelreglement dat op centraal advies wordt opgesteld, met "invulmogelijkheden" voor decentrale medezeggenschapsorganen. Ook moeten zij de ruimte hebben extra bepalingen aan het model toe te voegen.

3.4 VAN STUDIEADVISEUR NAAR STUDIECOACH

Studieadviseurs staan ver weg van studenten. Ook zijn er te weinig studieadviseurs. De Vrije Student wil daarom dat de afstandelijke studieadviseur omgevormd wordt tot persoonlijk betrokken studiecoach. Het aanstellen van meer studieadviseurs zou een goede beginstap zijn.

De studiecoach is een vast aanspreekpunt van de student, kent de omstandigheden en springt daarop in. De Vrije Student gaat van nummer naar individu. De persoonlijke afspraken zijn uiteraard niet vrijblijvend: langstuderen vanwege ontplooiing moet kunnen, langstuderen om te chillen niet. Daarnaast houdt de studiecoach de mogelijkheid om na het eerste jaar het gesprek aan te gaan over de juistheid van de studiekeuze. Het aantal studiepunten mag echter nooit meer leidend zijn. De studiecoach heeft zelf de bevoegdheid beslissingen over dit soort zaken te nemen: het is dus niet alleen een adviseur, maar ook iemand die de knoop door kan hakken. Uiteraard moet er tegen zulke beslissingen wel een beroep open staan.

Natuurlijk is een studiecoach bereikbaar tijdens de vaste momenten voor gesprekken, maar ook telefonisch, op afspraak en via een spreekuur. Wat De Vrije Student betreft heeft een studiecoach elke dag een inloopsprek uur om zijn vaste studenten te woord te staan. Bereikbaarheid van de studiecoach is essentieel. Een personele uitbreiding van het team moet ervoor zorgen dat de werkdruk van de studiecoaches niet toeneemt. De studiecoaches moeten plezier hebben in hun werk en gaan daardoor geen probleem uit de weg.

Overigens kiest De Vrije Student voor fulltime aangestelde studiecoaches: het is nadrukkelijk niet de bedoeling dat docenten het “erbij” doen. Studiecoaches zijn daartoe opgeleid en beschouwen hun advies op maat aan de student als een leuke uitdaging en als vakwerk.

Om de studiecoach te ondersteunen en waar nodig te ontlasten, kunnen zij ouderejaarsstudenten instellen als studentmentoren. Zij kunnen eenvoudige vragen afvangen en de student wegwijs helpen maken .

3.5 STRESSBEGELEIDING & STUDENTENPSYCHOLOGEN

Steeds meer studenten kampen met hevige vormen van stress. De Vrije Student vindt dit een zorgelijke ontwikkeling en roept daarom de universiteit op om stressbegeleiding ook op te nemen in het takenpakket van studiecoaches, tutores of studieadviseurs. Er moet een integrale aanpak komen om stress te verminderen. De Vrije Student is van mening dat een deel van de stress afneemt als onnodige stressvolle maatregelen, zoals de te strenge herkansingsregeling, worden afgeschaft of aangepast. Voorkomen is immers beter dan genezen. De druk op sommige studenten loopt ook zo hoog op omdat ze slechts een paar weken zomervakantie als echte vakantie hebben en de rest van jaar van tentamen naar tentamen leven.

Daarbij kunnen studentepsychologen ook een nadrukkelijke rol spelen. Studentepsychologen bieden voor veel studenten een uitkomst en daarom is het van groot belang dat de wachttijden worden teruggebracht door bijvoorbeeld meer studentepsychologen aan te nemen. Dit komt indirect ten goede van het onderwijs.

3.6 DERTIG ECTS ECHE KEUZERUIME

De Vrije Student wil dat iedere opleiding ten minste dertig studiepunten (ECTS) in de vrijekeuzeruimte aanbiedt over de gehele bachelor. De Universiteit Utrecht is hier al op de goede weg en daar is De Vrije Student tevreden mee. Deze keuzeruimte maakt het studenten mogelijk om zich verder te verbreden dan alleen binnen de studie. Die dertig punten vrije keuzeruimte moeten echt vrij te kiezen zijn: digitale vakken, vakken aan universiteiten in binnen- en buitenland, alles moet mogelijk zijn. Voor studenten die toch op zoek zijn naar verdieping binnen hun eigen opleiding, moeten geschikte minors worden opgezet. De Universiteit Utrecht loopt op het gebied van uitdagende minoren achter bij de andere universiteiten. De Vrije Student is daarom van mening dat er gefocust mag worden op het versterken van het minoren-aanbod, zowel bij specifieke als bij algemene minoren.

Bij het volgen van extra vakken buiten de vrije keuzeruimte (extra-curriculair) moet het resultaat kunnen worden vermeld op het diploma. De Vrije Student wil zich ervoor inzetten om de extra vakken op alle bachelor- en masterdiploma's te laten vermelden en wil dit centraal regelen, zodat iedere student ervan profiteert.

De Vrije Student zet er nadrukkelijk op in dat er gemakkelijk vakken gevolgd moeten worden aan andere universiteiten. De Universiteit Utrecht moet zich ervoor inspannen dat universiteiten naar één gezamenlijk systeem toewerken waarbij studenten eenvoudig vakken overal in het land (en daarbuiten) kunnen volgen.

3.7 ANONIEM TENTAMINEREN

De Vrije Student ziet veel voordelen in het geanonimiseerd maken van tentamens. Hierdoor wordt de schijn van subjectiviteit onder docenten weggenomen, hetgeen zowel voor de student als de docent prettig is. Anoniem tentamineren kan gemakkelijk geregeld worden door op (digitale) tentamens alleen het studentnummer te vermelden. Wat De Vrije Student betreft, kan deze ontwikkeling niet snel genoeg gaan.

3.8 ARBEIDSMARKTPERSPECTIEVEN VOOR OPLEIDINGEN

Studenten geven steevast aan dat zij de aansluiting van hun opleiding op de arbeidsmarkt missen. De Vrije Student wil daarom dat er meer gedaan wordt aan arbeidsmarktperspectief binnen de studie. De opleiding dient actief contact te zoeken met het bedrijfsleven om studenten voor te bereiden op het werk dat zij later (kunnen) gaan doen. Ook dienen opleidingen hieromtrent heldere en eerlijke voorlichting te geven.

Nieuwe opleidingen dienen te worden getoetst op macrodoelmatigheid. Dit houdt onder andere in dat gekeken wordt naar de perspectieven op een baan die een nieuwe opleiding biedt. De Vrije Student wil dat ook bestaande opleidingen aan een macrodoelmatigheidstoets worden onderworpen. Studies moeten inzichtelijk maken wat de arbeidsmarktperspectieven zijn. Studies met slechte baanperspectieven zouden aan tafel kunnen gaan zitten met de universiteit hoe de studie beter en interessanter voor de arbeidsmarkt gemaakt kan worden.

Tenslotte moet het aanbod van stages verruimd en verbeterd worden. Stages vormen dé toegangspoort naar de arbeidsmarkt en het is daarom zonde als deze kansen niet optimaal door de universiteit gefaciliteerd worden. De Vrije Student is daarom ook zeer benieuwd naar het te verschijnen onderzoek van Stichting OER⁴.

⁴ Zie <http://stichting-oer.nl>

4. EEN DIVERSE UNIVERSITEIT

De Vrije Student houdt van verbredend onderwijs, verschillende visies en goede discussies. Daarom zien wij zeker meerwaarde in diversiteit. Tegelijkertijd moeten we ervoor waken dat pluriformiteit boven kwaliteit komt te staan. Quota, of het nu voor mannen, vrouwen of studenten met een migratieachtergrond is, zijn daarom onwenselijk. Iedereen moet een gelijke kans krijgen aan de universiteit. Als een student, docent of onderzoek competent is, maakt het ons niet uit wat de afkomst, geslacht of religieuze opvatting is. Hierin geforceerd verandering willen gaan aanbrengen is ongewenst en werkt niet.

Bovendien is De Vrije Student van mening dat de kosten om diversiteit te bewerkstelligen niet te hoog mogen oplopen. Het is bovendien onduidelijk waar het geld van deze diversiteitspotjes heen gaat en wat de resultaten hiervan zijn. Het is de taak van de universiteitsraad om hier kritisch op toe te zien, want wellicht kan dit geld doelmatiger worden besteed om studieplekken te creëren. Kortom, De Vrije Student ziet de positieve kanten van diversiteit, maar vindt tevens dat de universiteit er niet te veel in door moet slaan door lukraak geld uit te geven. Wanneer er geld naar diversiteit gaat, moet dit goed onderbouwd worden.

5. EEN DUURZAME UNIVERSITEIT

Duurzaamheid is een veelbesproken onderwerp op de universiteit. De Vrije Student is groot voorstander van concrete duurzaamheidsmaatregelen zoals het duurzaam opwekken van de benodigde energie door middel van windenergie, zonnepanelen op de Uithof, afvalscheiding en warmte-koude-opslag zoals gelukkig al vaak gebeurt. Op deze manier wil De Vrije Student de Universiteit Utrecht zo snel mogelijk CO₂-neutraal maken. Bijkomend voordeel is dat deze maatregelen ook uitstekende mogelijkheden bieden tot het doen van onderzoek en dat studenteninitiatieven hierin een grote rol zouden kunnen spelen. Ook zou er kunnen worden samengewerkt met andere universiteiten.

Anderzijds mag duurzaamheid niet gebruikt worden als containerbegrip om studenten te beperken in hun vrijheden. Een student die vlees eet in de kantine mag niet in een verdomhoekje worden geplaatst en onderzoek dan wel samenwerkingsverbanden moeten niet onnodig beperkt worden door starre regels en duurzaamheidsrichtlijnen. De universiteit moet realistisch naar alle werkvelden blijven kijken. De visie van de universiteit op wat goede en slechte bedrijven zijn, mogen studenten niet hinderen in hun mogelijkheden, aangezien sommige, als slecht beschouwde, bedrijven in veel werkvelden nu eenmaal de belangrijkste spelers zijn, ook voor alumni. Duurzaamheid moet nagestreefd en gestimuleerd worden, maar mag geen ketting om de nek worden voor studenten.

6. EEN LEVENDIGE UNIVERSITEIT

De Vrije Student zet zich in om de studentengemeenschap en het verenigingsleven te behouden en wil daarom niet in het hiervoor bestemde budget gaan snijden. Veel studenten zien het lid zijn van een studie-, sport- of gezelligheidsvereniging als een toevoeging aan hun studentenleven. De universiteit is niet hetzelfde zonder haar verenigingen. Desalniettemin is De Vrije Student een partij van en voor studenten die zowel lid als niet-lid zijn van de bekende verenigingen. Dit maakt dat De Vrije Student geen zwart-wit-beeld heeft wanneer het op studentenverenigingen aankomt. De Vrije Student vindt dat verenigingen, of ze nu een studie-, sport- of gezelligheidsoogmerk hebben, die financieel ondersteund worden door de universiteit, actief iets moeten toevoegen aan de studentengemeenschap of aan de gehele samenleving. Hierop mag de Universiteit Utrecht wat betreft De Vrije Student op handhaven. Wanneer een vereniging zich aantoonbaar misdraagt, moeten per direct alle financiële middelen worden ingetrokken. De universiteit mag, bij verdenkingen van ontoelaatbaar gedrag, de vereniging actief controleren.

Tenslotte ziet De Vrije Student geen directe noodzaak tot herverdeling of het snijden in budgetten. Bovenstaande opvattingen komen in grote lijnen overeen met de bestaande uitgangspunten van de Universiteit Utrecht. Studieverenigingen hebben over het algemeen de financiën prima op orde en functioneren doorgaans uitstekend. Natuurlijk is een groei van het gehele profileringsfonds welkom, maar een nieuw beleid mag niet ten koste gaan van andere verenigingen en van de investeringen in onderwijs en onderzoek. Dat zijn en blijven immers de hoofddoelen van de universiteit.

7. MEDEZEGGENSCHAP: PERSOONLIJK EN SERIEUS

7.1 PERSOONLIJK

De studentenraden van een universiteit zijn relatief klein en bevinden zich ver weg. Bovendien volgen maar weinig raadsleden nog vakken tijdens het jaar in de studentenraad. Voor de gewone student is het daarom een onbekend en ver orgaan, terwijl iedereen wel iemand kent in een faculteitsraad of opleidingscommissie. De Vrije Student wil medezeggenschap dichterbij de student brengen en tevens toegankelijker maken. Daarom moeten lagere medezeggenschapsorganen, zoals faculteitsraden en opleidingscommissies, een grotere invloed krijgen. Bijna iedere student kent immers iemand die lid is van een opleidingscommissie of een faculteitsraad.

De Vrije Student vindt dan ook dat adviesrechten van deze organen zeer serieus genomen moeten worden en dat deze organen gedurende het hele besluitvormingsproces betrokken moeten blijven. Daarbij vindt De Vrije Student dat geïnvesteerd moet worden in de kwaliteit van deze organen, bijvoorbeeld door trainingsdagen. Opleidingscommissies dienen voldoende uren ter beschikking te krijgen om hun taken uit te oefenen, die door de Wet Versterking Bestuurskracht zijn toegenomen.

Bovendien stelt De Vrije Student het doel dat de leden van de universiteitsraad nauw in contact blijven met de rest van de studenten. De huidige en de vorige universiteitsraden zijn ieder een zeer gesloten bubbel geworden waardoor de gewone student zich niet vertegenwoordigd voelt. De Vrije Student wil daarom dat universiteitsraadsleden door de universiteitsgebouwen gaan lopen, langsgaan bij (studie)verenigingen en daar de sfeer proeven onder studenten zodat iedere student in ieder geval bekend wordt met een raadslid. Bovendien dienen raadsleden gemakkelijk te benaderen te zijn.

7.2 SERIEUS

De Vrije Student vindt dat daarbij tevens een serieuze medezeggenschap hoort. Op dit moment hoort De Vrije Student vaak dat de enige manier waarop de studenten in aanraking komen met de universiteitsraad de "ludieke" polls op Facebook zijn. Deze zijn zelden inhoudelijk of grappig en gaan vaak over non-issues. Een ander voorbeeld zijn de promotiefilmpjes van de universiteitsraad waarbij er een "Smirnov Ice getrokken" wordt in de raadskamer of iemand in een kartonnen wensput kruipt. Dit is niet waar De Vrije Student voor staat en beschouwt dit dan ook als een klap in het gezicht van de studenten die de raad het vertrouwen hebben gegeven om hun belangen serieus te vertegenwoordigen.

De Vrije Student is altijd in voor een grapje en een borrel, maar medezeggenschap is een serieuze zaak die vraagt om een serieuze aanpak. Daarbij is profilering naar de studenten toe erg belangrijk. De universiteitsraad moet beter gaan beseffen wat voor een signaal er wordt afgegeven met de beschreven acties.

7.3 DEMOCRATIE

De Vrije Student verzet zich tegen het beeld dat de Universiteit Utrecht niet democratisch is. Zo heeft de Universiteitsraad instemmingsrecht over hoofdlijnen van de begroting. Dit geeft studenten een machtig wapen in handen. De Vrije Student is niet bang om met haar vuist op de vergadertafel te slaan. De Universiteit Utrecht is niet voor niets aangesloten bij Landelijke Commissie voor Geschillen medezeggenschap Hoger Onderwijs.

De Vrije Student is tegen democratisch gekozen bestuurders. Bestuurders moeten vooral goed kunnen besturen en wat De Vrije Student betreft is de Universiteit Utrecht goed in staat nieuwe kandidaten zelf te beoordelen. Dat betekent niet dat de zittende bestuurders perfect zijn en klakkeloos moeten worden opgevolgd.

De Vrije Student blijft zich verzetten tegen een studentassessor bij het College van Bestuur. Een studentlid kan moeite hebben om in de vergaderingen tussen andere bestuurders te komen of om serieus genomen te worden. Een serieus risico is dat een dergelijk studentlid een stok wordt om mee te slaan: "Jullie studentassessor was akkoord. Niet zeuren!"

De Vrije Student zoekt daarom invloed liever in de bestaande medezeggenschapsorganen en wil de mogelijkheden beter benutten. De Vrije Student stelt zich daarom ten doel om de medezeggenschap in het algemeen meer te laten leven onder studenten door er fel, maar ook gedreven en opgewekt, tegenaan te gaan. Bij deze missie komt het goed van pas dat De Vrije Student een landelijke partij is, die bijvoorbeeld ook in de universiteitsraad van de Universiteit van Amsterdam vertegenwoordigd is.